

Спогади, яким жити

СТАНОВЛЕННЯ й розбудова наукової, методологічної, матеріально-технічної бази Української медичної стоматологічної академії, здобуття закладом високого фахового авторитету в державі та за її межами – це водночас і знаменні сторінки історії академії, і визначальні факти професійної біографії провідного вченого-морфолога, доктора медичних наук, професора, академіка, багатолітнього ректора вишу (1987 – 2005 рр.) Миколи Сергійовича Скрипнікова. 19 травня йому виповнилося 75 років. На жаль, усі теплі слова про ювіляра, які прозвучать у стінах УМСА, будуть сказані вже на загадку про вченого – минув майже рік відтоді, як він пішов із життя. Колеги, численні учні-послідовники ще не можуть звикнути говорити про Миколу Сергійовича в минулому часі, адже все, над чим він так наполегливо працював, продовжує заповнювати їхнє повсякдення: вони вивчають його наукові роботи, читають лекції у збудованих за його ініціативою корпусах...

ПОЛТАВА в житті Миколи Сергійовича Скрипнікова завжди була пов'язана з улюбленою професією. Він приїхав у місто над Ворсклою саме заради неї – після переводу сюди у 1967 році Харківського медичного стоматологічного інституту. На той час Микола Скрипніков уже мав авторитет талановитого вченого, організатора, громадського діяча. Він ніколи не замикався винятково на наукових інтересах. Ще в юнацькі роки на власному прикладі зумів довести, що, викладаючись на повну, завжди можна досягти мети. У 1954 році, відразу по закінченні 9 класів середньої школи, він був змушений іти працювати на Макіївський металургійний завод (звичайна робітнича сім'я жила бідно). Але ця трудова обставина, що природно означала неабияку втому після виснажливих змін, зовсім не послабила юначий потяг до знань. Вечірня школа робітничої молоді стала важливою, навіть у сенсі іспиту на цілеспрямованість, сходинкою на його життєвому шляху. До Харківського медичного стоматологічного інституту на спеціальність "Стоматологія" Скрипніков вступив після служби в армії.

Студентські роки відкрили уньому талановитого вченого-медика, тож, отримавши диплом із відзнакою, продовжив навчання в аспірантурі вузу. Успішно захистив кандидатську дисертацію. Прикметно, що поряд із науковою діяльністю завжди крокували і його громадські ініціативи. У 1967 році Миколу Сергійовича Скрипнікова обрали секретарем парткому навчального закладу.

У 1972-му Микола Скрипніков став деканом стоматологічного факультету Полтавського медичного стоматологічного інституту. В цей період він був ініціатором і керівником створення спортивно-оздоровчого табору вишу в селі Михайлівка Диканського району. І, до речі, його прагнення будувати, що виражалось не тільки в творчому генеруванні ідей, а й у практичній роботі, з роками тільки міцнішало. Під керівництвом Скрипнікова ступили протягом 1981 – 1990 років брали участь у будівництві хірургічного, онкологічного та терапевтичного корпусів обласної клінічної лікарні, пологового будинку, дитячої лікарні, працювали на реконструкції хірургічного відділення Полтавської міської лікарні №2.

У 1987 році Микола Сергійович Скрипніков очолив Полтавський медичний стоматологічний інститут. Головними завданнями, на які він із першого дня свого керівництва почав орієнтувати колектив вузу, стали підготовка молодих професорсько-викладацьких кадрів із числа кращих випускників, фундація та розвиток в інституті власних наукових шкіл. Тільки під безпосереднім керівництвом Миколи Скрипнікова було написано й успішно захищено 20 докторських і 50 кандидатських дисертацій.

За час його ректорства у вищій з'явились не тільки нові кафедри, а й факультети – післядипломної освіти, медсестринський, педіатричний, зуботехнічне відділення. Вагомий досвід організатора-будівельника спонукав Миколу Сергійовича й надалі керувати будівельними роботами. Виросли два багатоповерхових гуртожитки для студентів. А до кінця 1996 року, всупереч фінансовій скруті, що охопила на той час усю країну, було завершено будівництво фізіологічного корпусу з центральною науково-дослідною лабораторією, проведена реконструкція віварію.

Провідний морфолог Микола Скрипніков активно працював у багатьох комісіях, вчених радах при МОЗ України. До кінця життя був головою спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських та докторських дисертацій з фаху "Стоматологія" при УМСА.

Серед численних звань, нагород Миколи Сергійовича – почесне звання "Заслужений діяч науки і техніки України", ордени "За заслуги" II та III ступенів, орден Миколи Чудотворця, орден "Святий князь Володимир", знак ордена "Почесний хрест", дві медалі "За доблесну працю".

...Наш світ влаштований так, що час не зупинити нікому. Він і далі веде свій скрупульозний хронологічний відлік. У біографії Миколи Сергійовича Скрипнікова навпроти дати народження вже, на жаль, зайняла своє місце інша – та, що неодмінно скорботна. Але для всіх, чия доля пов'язана з УМСА нині, для всіх, кому вона стане альма-матер у майбутньому, його ім'я залишиться символом творення й віданого та успішного служіння ідеалам професії.

Ректорат та колектив ВДНЗУ

"Українська медична

стоматологічна академія".